

kostbar Maade. Det skulle vi vogte os for. Vi skulle bekæmpe det paa en økonomisk Maade, men ikke saadan, at Omkostningerne ved at overvinde Ukrudtet blive dobbelt saa høje som Indtægten, for saa bliver det en daarlig Økonomi. Hvis af to Ejendomme den ene er fuldstændig ren og staar som en idealt drevet Ejendom, medens den anden er mindre pæn at se paa, idet der er mere eller mindre Ukrudt, er jeg dog ikke derfor sikker paa, at den, der staar med den rene og smukke Ejendom og Afrøde, er den, der driver Landbruget mest økonomisk, for det er jo muligt, at Omkostningerne have været alt for urimelig store, saa hvis den anden gjorde det samme, kunde han maaske være endt i fuldstændig Armod. Ukrudtet skal bekæmpes, og det tror jeg, det danske Landbrug har et aabent Øje for. Men det skal gøres paa fornuftig Maade og fremfor alt ikke ved Lovgivningsforanstaltninger.

Jeg kan gerne fremhæve et Eksempel, jeg er ikke bange for at tage mig selv i det Stykke, jeg er aldrig bange for at nævne mig selv ved saadanne Løjligheder. Nej, siger det ærede Medlem. Ude ved Valgene bruger man jo mange Slags Angrebsmaader overfor Modstandere. Det bliver vel ogsaa Tilfældet til Foraaret; og det ærede Medlems Tilhængere have aldrig sparet paa Krudtet i den Henseende overfor mig. De have for nogle Aar siden angrebet mig, fordi jeg var en daarlig Landmand. Jeg har jo et lille Husmandsbrug, som de mente, jeg havde drevet daarligt. Men jeg mente, det bedste Bevis derimod kunde jeg opnaa derved, at jeg søgte Præmie for god Dyrkning. Det gjorde jeg saa. Jeg vidste, at jeg skulde bedømmes af politiske Modstandere, men jeg troede, det var hæderlige Mænd, der dømte retfærdigt. Og det viste sig ogsaa. I alt Fald fik jeg første Præmie, saa derved var det Agitationsmiddel imod mig slaaget til Jorden. Men nu kommer jeg til det, jeg vilde sige. Det ærede Medlem maa nu ikke tro, at min lille Ejendom var fuldstændig ren for Ukrudt. Det var ingenlunde Tilfældet. Jeg er tilbøjelig til at tro, at havde vi haft det ærede Medlems Lovgivning, havde vi haft Ukrudtsraad, eller hvad det skulde kaldes, og det ærede Medlem havde staaet i Spidsen for det, og Kommissionen saa var kommen til mig Dagen efter, at jeg havde faaet Præmie, saa vilde det ærede Medlem have sagt: Her er en Ejendom, hvor der skal tages fat, her er det galt med Ukrudtet. Jeg skal oplyse, at der var en hel Del

Følfod, som det er umuligt at faa Bugt med, fordi det koster for meget, og det er muligt, det ærede Medlem vilde have taget fat der for at faa den udryddet enten paa Statens eller min Bekostning. Men i alt Fald var jeg Dagen før bleven tilkendt første Præmie, fordi jeg drev et fornuftigt og økonomisk Landbrug.

Jeg mener, at Udgifterne ved at bekæmpe Ukrudtet skulle staa i et nogenlunde fornuftigt Forhold til den Indtægt, man vinder ved at faa Ukrudtsplanterne ødelagte, og hvor det er Tilfældet, kommer det til at gaa Skridt for Skridt fremad, det sker ikke i en Haandevending, men gradvis. Naar det ærede Medlem paastaar, at der er Tilbagegang, er det absolut urigtigt. Men nu havde jeg jo den Glæde i Gaar at høre, at for Nørrejylland gik alle Svarene i den gode Retning paa Spørgsmaalet, om Ukrudtet var i Aftagende. Det er, fordi deroppe ere vi vaagne og godt med. Og jeg haaber, vi deroppe skulle kunne bekæmpe vore Ukrudtsplanter uden at behøve at kalde en socialdemokratisk Lovgivning til Hjælp.

K. M. Klausen: Jeg skal straks vende mig til det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen). Han fortalte os, at han havde faaet første Præmie — han holdt ellers ikke af at tale om sig selv — skønt der paa hans Jord var en hel Del Ukrudt og megen Følfod, som det var umuligt at faa Bugt med. Det kan jo godt være, det ærede Medlem alligevel ærlig har fortjent sin første Præmie, for det kan jo have set meget sørgeligt ud med dem, som han har konkurreret med. Det maa jo have set sørgeligt ud hos Konkurrenterne, naar saadan en Ukrudtsmark med Følfod o. s. v. har faaet første Præmie. (*Sabroe:* Har der været Konkurrenter?). Maaske der ingen Konkurrenter har været, saa har det jo været en let Sag at faa første Præmie.

Det ærede Medlem fra Bælum er saa stærkt imod en Lovgivning imod Ukrudt, uagtet han selv har været med til at stemme for en saadan Lov. Vi have jo en saadan Lov, og det ærede Medlem har været med til at stemme for den. Hvorfor stod han ikke den Gang op og protesterede i Frihedens hellige Navn og sagde, saadan en Lovgivning skulle vi ikke have?

Det ærede Medlem sagde, at han ventede Angreb ved Valgene fra vor Side. Ja, det kan han vente. Det ærede Medlem skaaner jo heller ikke os, og han er